

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.399/2022/18.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. év július hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.15/2022/52. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott őrizetének befejező napja helyesen 2021. év február hó 10.

A vádlott letartóztatásának befejező időpontja 2022. év október hó 19. napja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. október 19. napján kihirdetett 11.B.15/2022/52. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat, mint különös visszaesőt bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés]. Ezért őt 7 év szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel – napi tételenként 2.550 Ft, összesen 500.000 Ft – pénzbüntetésre, és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Továbbá 1.102.000,- forintra, és 340,- eurora vagyonelkobzást rendelt el vele szemben.

[2] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy vádlott a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

[3] Rendelkezett a bűnjelekről, és a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

[4] A kihirdetett ítélettel szemben Terheltl vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés céljából jelentettek be fellebbezést. Az ügyész tudomásul vette az ítéletet.

[5] A védő a bejelentett fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában kiemelte, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a tényekből további tényekre helytelenül következtetett a törvényszék az elkövető tudattartama és szándéka vonatkozásában.

[6] Hangsúlyozta, hogy védenca az eljárás során mindvégig határozottan állította, hogy kábítószerrel nem kereskedett, azt csupán birtokolta.

[7] Ezenkívül szintén fontosnak tartotta, hogy a kutatások (védenca lakóhelye, és az általa használt gépjármű) során több olyan eljárási szabálysértést valósított meg a nyomozóhatóság, melyet az elsőfokú bíróság ugyan észlelt, de nem vett kellő súllyal figyelembe a minősítésnél, és a büntetés kiszabásánál sem. E körben kiemelte, hogy nem lehet megállapítani, hogy kik voltak jelen, ki volt a parancsnok, ki mérte le, ki fotózta a fellelt kábítószer. Továbbá nyomatékosította, hogy a bűnjelkezelés szabályait sem tartották be a rendőrök. Nehezményezte azt is, hogy a házkutatás során védencét már a rendőrségen előállították, így a helyszínen csupán 39 hetes várandós élettársa, a 19 hónapos kiskorú gyermekükkel volt jelen. Mindezek alapján Terheltl tisztességes eljáráshoz való joga sérült, így álláspontja szerint a törvénysértő módon beszerzett bizonyítékok nem használhatók fel ellene a büntetőeljárásban.

[8] Érvelése szerint, mivel az igazságügyi vegyészszakértő sem tudott biztosat állítani, így nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely igazolná, hogy a két helyen fellelt kábítószer azonos lenne.

[9] Utalt arra is, hogy a védenca telefonjából kinyert adatok csupán vicces képek, úgynevezett mémek voltak, valamint, hogy a SIGNAL alkalmazás használata nem bizonyít illegális tevékenységet. Ezt ugyanis a védenca konspiratív megfigyeléséből származó lehallgatási jegyzőkönyve sem támasztotta alá.

[10] tanúl tanú vallomásával kapcsolatban kiemelte, hogy a rendőrtanúk nem láttak semmiféle kábítószer átadást. tanúl a nyomozás során csupán a nyomozó hatóság félrevezetésének köszönhetően tett terhelő vallomást védencére.

[11] A védenca terhére értékelt toxikológiai szakvélemények (így tanú11, tanú13, tanú12) körében kiemelete, hogy a mintavételre akkor került sor, mikor védenca már több mint fél éve letartóztatásban volt.

[12] A védencétől lefoglalt készpénz tekintetében előadta, hogy Terhelt1 ipari ingatlanok eladásával, és gépjárművek külföldről történő behozatalával is foglalkozott, így a törvényszék helytelenül vont le következtetést arra vonatkozóan, hogy az kábítószer-kereskedelemből származott.

[13] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti kábítószer birtoklás büntetében mondja ki bűnösnek, a kiszabott büntetést enyhítse, továbbá vele szemben a vagyonelkobzást mellőzze.

[14] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.253/2022/23. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Kiemelte, hogy a Be. 590. § (1) bekezdése alapján a felülbírálat teljeskörű.

[15] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfeleiderítési kötelezettségét teljesítette és a megállapított tényállás alapján helytállóan következtetett a vádlott bűnösségére, akinek a cselekményét törvényesen minősítette.

[16] Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítást a szükséges, és indokolt mértékben lefolytatta, és a tényállást a beszerzett bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozottan állapította meg. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatát megfelelően megindokolta, így többek közt számot adott arról, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el, és miért állapította meg kereskedői magatartását.

[17] Kiemelte azt is, hogy meglátása szerint az elsőfokú bíróság részletes, és meggyőző érveléssel fejtette ki, hogy annak ellenére, hogy az intézkedő rendőrök jogszabálysértés követtek el a kutatás során, a lefoglalt kábítószer törvényes bizonyítékai a vádnak.

[18] A büntetés kiszabása körében kiemelte, hogy a törvényszék az irányadó körülményeket teljeskörűen megjelölte, és a kiszabott büntetés ennek megfelel. Utalt rá, hogy a pénzbüntetés kiszabása a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján ugyancsak kötelező a törvény erejénél fogva. A főváros fellebbviteli főügyészség szerint a büntetés célokat megfelelően szolgáló büntetések további enyhítése indokolatlan, különösen a z elkövető különös visszaesői minőségére, és az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlyára.

[19] Osztotta a törvényszék érvelését a lefoglalt készpénz elkobzása körében is, és annak visszatartásával is egyetértett.

[20] Megjegyezte, hogy a vádlott helyesen 2021. február 10. napjáig volt őrizetben, az azt követő naptól pedig letartóztatásban, mivel egy nap kétféle kényszerintézkedés hatálya alatt nem állhat.

[21] Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[22] A nyilvános ülésen – előzetes bejelentésének megfelelően – az ügyész nem vett részt, távolmaradása a nyilvános ülés megtartásának nem volt akadálya.

[23] A nyilvános ülésen jelenlévő Terhelt1 vádlott előadta, hogy az az elsőfokú ítélet kihirdetése óta személyi körülményeiben változás történt. Jelenleg egy barkács üzletben dolgozik, melyből havonta 160.000,- forint jövedelme származik.

[24] Az ügyel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy végig együttműködő magatartást tanúsított a hatósággal. Kétkedését fejezte ki az ingatlanában történt házkutatás eredményességét illetően, hozzátette, hogy a felesége fodrász, ezért találtak náluk nylonzacskókat. A lefoglalt kábítószer mérését illetően is aggályait fejezte ki. Továbbra is tagadta, hogy el, vagy ingyenesen átadott volna bárkinek kábítószer. Függőségét hangsúlyozta, és azt, hogy az eljárás során mindkét gyereke sérült lelkileg, valamint a depressziója is felerősödött.

[25] A védő a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezésében foglaltakat fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az ügyvédi tevékenysége előtt a kiemelt kábítószeres ügyek osztályán dolgozott 11 évig rendőrtisztként, így szakmai álláspontja szerint ez az ügy „az állatorvosi ló esete”, ami a bűnjelkezelést illeti. Értetlenkedését fejezte ki, hogy egy eljárási cselekménynél senki nem vállalja a felelősséget, hogy ki volt pontosan a parancsnok a házkutatásnál. Kiemelte, hogy az autó padlóján esőben lemerített kábítószer századgrammra ugyanannyi mennyiség, mint sík asztalon a rendőrkapitányságon lemerített kábítószer, ami lehetetlenség.

[26] Hangsúlyozta azt is, hogy védenca valóban nem ártatlan, a kábítószer birtoklást, amit elkövetett, azért vállalja a felelősséget. E körben azt is megjegyezte, hogy még a szakértő sem tudta megállapítani, hogy a talált kábítószer honnan származik, hogy a kábítószer ugyanaz volt-e a lakásban, mint amit a kocsiban találtak. Álláspontja szerint védencét igazolja az is, hogy 6 hónapig figyelték és semmi bizonyítékot nem találtak ellene, ami kereskedésre utalna.

Hozzátette, hogy a vádlott terhére róják a Signal alkalmazást is. Nehezményezte, hogy az elsőfokú eljárásban előterjesztett indítványai elutasításra kerültek.

[27] Véleménye szerint a nyomozók a házkutatás során olyan helyzetet teremtettek, hogy a vádlott élettársa házkutatás során nem tudott ott lenni mindenhol.

[28] Egyebekben az írásban előterjesztett fellebbezésében foglaltakkal egyezően fenntartotta az indítványait. Kérte figyelembe venni, hogy a vádlottnak van két kiskorú gyermeke (2 és 4 évesek), szabadulását követően azonnal munkába állt, folyamatosan dolgozik, gondoskodik a családjáról, nem fogyaszt kábítószer, azzal az ismeretségi körrel nem találkozik, és próbál példás családapa lenni.

[29] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy a nála talált 1 millió Ft az eladott boltból volt, abból élt a családja, nem bűncselekményből származik. Hangsúlyozta, hogy szeretne a családja körében élni.

[30] A vádlottnak és védőjének fellebbezése nem vezetett eredményre.

[31] Az ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A védelmi fellebbezés a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseket is támadta, így az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[32] Megállapítható, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely – figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdése b), c), d) és f) pontjaiban foglaltakra – a felülbírálat tárgyát képező ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására indokolná. A törvényszék hatáskörrel és illetékességgel rendelkezett az ügy elbírálására, az ítélet meghozatalában nem vett részt kizárt bíró, a tárgyaláson valamennyi személy részt vett, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, továbbá az ítélet rendelkező része és indokolása nem ellentétes.

[33] A törvényszék nem valósított meg olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására.

[34] Az elsőfokú bírósági eljárásban a vádlott és a védő a törvényes jogaikat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[35] Az elsőfokú bíróság három tárgyalási napot tartott:

[36] 2022. május 11. napján, ahol a vádlott élt a hallgatás jogával, kizárólag a személyi körülményeit illetően nyilatkozott. Ennek megfelelően a törvényszék felolvasta a korábban, a nyomozás során tette vallomásait (15. számú tárgyalási jegyzőkönyv), majd 15-I. számú bűnjelek végzéssel előzetes elkobzásáról hozott határozatot.

[37] 2022. június 17. napján a védő benyújtotta védenca írásbeli vallomását, melyet az elsőfokú bíróság felolvasott, majd tanúkihallgatásokkal folytatta bizonyítás felvételét. Így kihallgatta a vádlott élettársát, tanú2 Máriát, aki nem kívánt élő az őt megillető mentességi jogával, és érdemi vallomást tett az ügyben. Továbbá kihallgatta a kutatást, és a nyomozás t végző rendőröket tanúként, így: tanú7t, tanú6ot, tanú22t, tanú8t, tanú9t, és az 1., 2., tanú5kat. Ezt követően pedig tanú13 és tanú1 tanúkénti kihallgatására került sor (29. számú jegyzőkönyv).

[38] Végül, a 2022. október 19. napján tartott tárgyalásit szakértől igazságügyi vegyészszakértő meghallgatásával folytatta. Az igazságügyi toxikológiai szakvéleményeket és a releváns okirati bizonyítékokat (helyszíni szemle jegyzőkönyv, szemléről készült fotók, rendőri megfigyelésről készült jelentések, lehallgatás) ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[39] A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, indokolási kötelezettségének eleget tett, a mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről kellő alaposággal számot adott.

[40] Terhelt1 vádlott azt ugyanis kezdettől elismerte, hogy az általa használt gépjárműben talált kábítószer saját használatra a tulajdonát képezte. Védekezése elsősorban arra irányult, hogy a házkutatás során kábítószer nem az övé volt, valamint vitatta a kutatások során fellelt kábítószer mennyiségét, és azt is, hogy abból bárkinek adott volna át.

[41] Az elsőfokú bíróság indokolása során ésszerű és logikus érvek mentén mutatta be, hogy a Terhelt1 vádlott védekezésével szemben miért tartotta elfogadhatónak az őt terhelő tanú első nyilatkozatát.

[42] A házkutatás, és a bűnjelkezelés törvényességével kapcsolatban felmerült aggályokat megpróbálta az eljárási cselekményt konkrétan végző rendőrök, és a vádlott élettársa tanúkénti kihallgatásával feloldani, majd helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az intézkedés nem mindenben felelt meg a jogszabályoknak, a lefoglalt kábítószer ugyanakkor törvényes bizonyíték (elsőfokú ítélet 11. oldal [103-104] bekezdései).

[43] Az elsőfokú bíróság az iratok tartalmával összhangban álló helytálló indokolással fejtette ki, hogy az egyes bizonyítékok, miként voltak egymásba illeszthetők, valamint hogyan képezték egymást kiegészítő, illetve alátámasztó bizonyítékait. A mérlegelési tevékenysége alapját nem feltételezések, hanem konkrét bizonyítékból származó tényszerű adatok, körülmények képezték, mely alapján meggyőzően jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott védekezése elvethető. Az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megfelelő indokát adta annak is, hogy a tényállásban leírt tényeket milyen bizonyítékokra alapította (elsőfokú ítélet 12. oldalának [120] bekezdésétől 13. oldalának [121-141] bekezdéséig).

[44] A védelem érvelésével szemben az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlott tudattartalmának alapjául szolgáló tények vonatkozásában helyes és a másodfokú bíróság számára is kétségbevonhatatlan megállapításra jutott.

[45] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára minden elemében meggyőző volt, így a vádlottnak és védőjének fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethetett. Utal rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a „ténybíróság”, akinek feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa.

[46] A törvényszék helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a nyilvános ülésen elhangzottak alapján csak kisebb mértékben kell kiegészíteni a vádlott személyi körülményeit illetően:

[47] „Terhelt1 jelenleg egy barkácsüzletben dolgozik, mely tevékenységből havonta 160.000,- forint jövedelme származik.” (elsőfokú ítélet 2. oldalának [5] bekezdése).

[48] Az így pontosított tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[49] A megalapozott tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és cselekményének minősítése is megfelel a helytállóan alkalmazott büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[50] A kereskedés az összes elkövetői magatartás között a legtágabb. A kereskedés egyet jelent a piac működtetésével, haszonszerzésre való törekvést magában foglaló folyamatos tevékenységgel. Ahogy a 1/2007. BJE határozat rámutat, a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, tartása, készletezése, porciózása, átadása, eladása is, amely részecselekmények megvalósítása befejezett önálló tettesi cselekmény.

[51] Követve a kialakult töretlen gyakorlatot az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az a kábítószer-kereskedelem vétsége látszólagos alaki halmazatban áll a kábítószer-kereskedelem büntetével (elsőfokú ítélet 15. oldalának [148] bekezdése), így halmazatban megállapítása kizárt.

[52] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, majd azokat súlyuknak megfelelően értékelte, amikor lehetőséget látott az ügynevezett középértéktől lefelelé eltérő tartamú szabadságvesztés kiszabására.

[53] Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik a terhére megállapított bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez.

[54] A szabadságvesztés tekintetében a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját, a Btk. 34. § I. fordulátát és a Btk. 35. § (1) bekezdés III. fordulátát is.

[55] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék helyesen döntött a közügyektől

eltiltás alkalmazásáról, annak mértéke is megfelelő. Az ítéltábla közügyektől eltiltás mellékbüntetés vonatkozásában szükségesnek tartja feltüntetni a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[56] A szabadságvesztés büntetés fegyház, illetve a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés is törvényes, az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[57] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés alkalmazása is törvénynek megfelelő. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napiétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetéhez. Szükségtelen azonban a rendelkező részben feltüntetni, a Btk. 51. § (2) második mondatát, ugyanis jelen ügyben az a meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, vagyis a fegyház az irányadó. Így az ítéltábla az elsőfokú határozat rendelkező részéből az ezzel ellentétes, értelemzavaró mondatát mellőzte.

[58] A törvényszék törvényesen döntött a vagyonekbevetés alkalmazásáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is, az e körben hozott ítéleti rendelkezések helyesbítésre nem szorultak. A vádlottól lefoglalt készpénznek a vagyonekbevetésre, valamint telefonkészüléknek a bűnügyi költségre történő visszatartása szintén törvényes.

[59] Végezetül a törvényszék törvényesen döntött az előzetes fogvatartásban beszámításáról. E körben az ítéltábla pontosította a vádlott őrizetének befejező napját a Budakörnyéki Járásbíróság 2. Bny.176/2021/4. számú határozata alapján, valamint a letartóztatás befejező napját, melyet az elsőfokú bíróság a 2022. október 19. napján tartott tárgyaláson 10.B.15/2022/52-III. számú végzésével az ítélet kihirdetése után megszüntetett, és a vádlottal szemben – közigazgatási területhez kötött – bűnügyi felügyelet rendelte el (52. számú tárgyalási jegyzőkönyv 17. oldala).

[60] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. év július hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.

bíró

Dr. Patassy Bence

bíró

előadó bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.15/2022/52. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.399/2022/18. számú végzése által 2023. év július hó 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. év július hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke